

Brüssel, 25.9.2019
COM(2019) 430 final

2019/0203 (NLE)

Ettepanek:

NÕUKOGU OTSUS

seisukoha kohta, mis võetakse Euroopa Liidu nimel assotsiatsiooninõukogus, mis on moodustatud Euroopa – Vahemere piirkonna lepinguga (assotsiatsiooni loomiseks ühelt poolt Euroopa Ühenduse ja selle liikmesriikide ning teiselt poolt Liibanoni Vabariigi vahel), seoses nimetatud lepingu protokoll 4 (mõiste „päritolustaatusega tooted“ määratluse ja halduskoostöö meetodite kohta) muutmisega

SELETUSKIRI

1. KAVANDATAV REGULEERIMISESE

Käesolevas ettepanekus käsitletakse otsust, millega määratakse kindlaks liidu nimel ELi-Liibanoni assotsieerimislepingu assotsiatsiooninõukogus võetav seisukoht seoses ELi-Liibanoni assotsieerimislepingu protokolli 4 muutmise otsuse kavandatud vastuvõtmisega.

2. ETTEPANEKU TAUST

2.1. Euroopa – Vahemere piirkonna leping assotsiatsiooni loomiseks ühelt poolt Euroopa Ühenduse ja selle liikmesriikide ning teiselt poolt Liibanoni Vabariigi vahel

Ühelt poolt Euroopa Ühenduse ja selle liikmesriikide ning teiselt poolt Liibanoni Vabariigi vahel assotsiatsiooni loomiseks sõlmitud Euroopa – Vahemere piirkonna lepingu¹ (edaspidi „leping“) eesmärk on luua tingimused kaupade, teenuste ja kapitali liikumise järkjärguliseks liberaliseerimiseks. Leping jõustus 1. aprillil 2006.

2.2. Assotsiatsiooninõukogu

Lepingu artikli 74 alusel moodustatud assotsiatsiooninõukogu võib otsustada muuta protokolli 4 (mõiste „päritolustaatusega tooted“ määratluse ja halduskoostöö meetodite kohta) sätteid (protokolli 4 artikkel 38). Assotsiatsiooninõukogusse kuuluvad ühelt poolt Euroopa Liidu Nõukogu ja Euroopa Komisjoni liikmed ning teiselt poolt Liibanoni valitsuse liikmed. Assotsiatsiooninõukogu teeb oma otsused ja esitab oma soovitud lepinguosaliste omavahelisel kokkuleppel.

2.3. Assotsiatsiooninõukogu kavandatav akt

Assotsiatsiooninõukogu võtab oma järgmisel istungil kavakohaselt vastu otsuse päritolustaatusega toodete mõiste määratlust ja halduskoostöö meetodeid käsitleva protokolli 4 sätete muutmise kohta (edaspidi „kavandatav akt“).

Kavandatava akti eesmärk on päritolustaatusega toodete mõiste määratlust ja halduskoostöö meetodeid käsitleva protokolli 4 sätete muutmine.

Kooskõlas lepingu artikli 76 lõikega 2 muutub kavandatav akt lepinguosalistele siduvaks.

3. LIIDU NIMEL VÕETAV SEISUKOHT

Euroopa – Vahemere piirkonna sooduspäritolureeglite piirkondlik konventsioon (edaspidi „konventsioon“) sisaldab sätteid nende kaupade päritolu kohta, millega kaubeldakse konventsiooniosaliste vahel sõlmitud asjaomaste lepingute alusel. EL kirjutas konventsioonile alla 15. juunil 2011 ja Liibanon 22. oktoobril 2014.

EL andis konventsiooni heakskiitmiskirja konventsiooni hoiulevõtjale üle 26. märtsil 2012 ja Liibanon 25. oktoobril 2017. Konventsiooni artikli 10 lõike 2 kohaselt jõustus seega konventsioon ELi suhtes 1. mail 2012 ja Liibanoni suhtes 1. detsembril 2017.

Konventsiooni artikli 6 kohaselt võtavad kõik konventsiooniosalised vajalikke meetmeid, et tagada konventsiooni tulemuslik kohaldamine. Selleks peaks ühelt poolt Euroopa Liidu ja selle liikmesriikide ning teiselt poolt Liibanoni Vabariigi vahelise assotsieerimislepinguga moodustatud assotsiatsiooninõukogu võtma vastu otsuse, millega lisatakse päritolustaatusega

¹ ELT L 143, 30.5.2006, lk 2.

toodete mõiste määratlust ja halduskoostöö meetodeid käsitlevasse protokoll 4 konventsiooni reeglid. Selleks lisatakse muudetud protokoll viide konventsioonile, mis muudab konventsiooni kohaldatavaks.

Samal ajal on käimasolev konventsiooni muutmisprotsess andnud tulemuseks uued ajakohasemad ja paindlikumad päritolureeglid. Konventsiooni ametlikuks muutmiseks on vaja konventsiooniosaliste ühehäälsel otsust. Kuna leidub veel konventsiooniosalisi, kellel on muutmise suhtes vastuväiteid, võib muudatuse vastuvõtmine viibida. Võttes lisaks arvesse konventsiooniosaliste arvu ja vastavaid sisemenetlusi, mille konventsiooniosalised peavad lõpule viima, et neil oleks võimalik hääletada ametliku vastuvõtmise üle ja valmistada ette muudetud reeglite jõustumist, ei ole muudetud konventsiooni kohaldamise algusaega võimalik täpselt kindlaks määrata.

Sellest tulenevalt on Liibanon avaldanud soovi: i) seni kuni muutmisprotsess lõpule jõuab, hakata kohaldama muudetud reegleid alternatiivina praegustele konventsioonireeglitele, ja ii) leppida teatavate tekstiiltoodete puhul kokku leebemate päritolureeglite kohaldamises kindlaksmääratud aastakvootide piires. Neid soovet on selgitatud allpool.

(a) Alternatiivsed päritolureeglid

EL ja Liibanon kohaldavad neid reegleid ajutiselt, vabatahtlikult ja kahepoolset kuni konventsiooni muudatuse sõlmimise ja jõustumiseni. Need reeglid on mõeldud kohaldamiseks alternatiivina konventsiooni reeglitele, mis ei piira konventsiooniosaliste vahel sõlmitud asjaomastes lepingutes ja muudes seotud kahepoolsetes lepingutes kokkulepitud põhimõtete rakendamist. Seega ei ole nende kohaldamine ettevõtjate jaoks, kes soovivad konventsioonipõhise sooduskohtlemise asemel kasutada alternatiivsetest reeglitest tulenevaid soodustusi, mitte kohustuslik, vaid vabatahtlik. Nende reeglitega ei muudeta konventsiooni, mis jääb konventsiooniosaliste vahel kohaldatavaks, ega konventsiooniosalistele konventsiooniga ettenähtud õigusi ja kohustusi.

(b) Leebemad päritolureeglid teatavatele tekstiiltoodetele

Konventsiooni muudatusi käsitlevate arutelude käigus taotles Liibanon teatavatele tekstiiltoodetele paindlikumate reeglite kehtestamist, et imporditud kangast toodetud rõivad oleksid lepingu alusel päritolustaatusena. Liibanon soovis, et need reeglid kehtiksid 15 aastat ja neid kohaldataks ilma kvoodita. Arvestades ühest küljest Süüria pagulaskriisi suurt mõju Liibanonile ja Liibanoni tekstiilsektori vähest arengut ning teisest küljest ELi tööstuse vajadusi, tehakse ettepanek kaaluda Liibanoni taotlust, kehtestades piiratud päritolukvoodid, mis võimaldaksid rakendada leebemaid reegleid. Nende piiratud kvootide raames imporditava kauba koguväärtus on 17 miljonit eurot, mis on võrreldav Liibanoni poolt aastatel 2015–2017 ELi eksporditud rõivatoodete keskmise väärtusega. Seda erandit kohaldatakse 10 aastat. Liibanon soovis ka läbivaatamisklausli lisamist, mis võimaldaks kolme aasta pärast kvooti muuta, võimalusel suurendada. Tehakse ettepanek, et läbivaatamine toimub vähemalt viie aasta pärast, ilma sõnaselgelt kvoodi muutmise kohustust võtmata, kuid võimalusega muuta süsteemi. Uued reeglid peaksid tänu alternatiivsete ja nüüdisaegsemate päritolureeglite kohaldamisele lihtsustama ELi tööstusel Liibanoni ekspordida ning tänu teatavate tekstiiltoodete suhtes kindlaksmääratud aastakvootide piires leebemate päritolureeglite kohaldamisele Liibanoni tööstusel ELi ekspordida.

ELi poolt assotsiatsiooninõukogus võetava seisukoha peaks kindlaks määrama nõukogu.

Kehtiva konventsiooniga seoses kavandatud muudatused on tehnilist laadi ega mõjuta praegu jõus oleva päritolureegleid käsitleva protokoll sisu. Seetõttu ei ole mõju hindamine vajalik.

3.1. Alternatiivsete päritolureeglite üksikasjad

Alternatiivsete päritolureeglite kehtestamiseks kavandatud muudatused lisavad paindlikkust ja ajakohasemaid elemente, mille liit on juba kokku leppinud muudes kahepoolsetes lepingutes (ELi-Kanada laiaulatuslik majandus- ja kaubandusleping, ELi-Vietnami vabakaubandusleping, ELi-Jaapani majanduspartnerlusleping, ELi – Lõuna-Aafrika Arenguühenduse majanduspartnerlusleping) ja soodustuskavades (üldine soodustuste süsteem). Peamised muudatused on järgmised.

(a) Täielikult saadud või toodetud tooted – laevadega seotud tingimused

Alternatiivsetes reeglites sisalduvad laevadega seotud tingimused on lihtsamad ja paindlikumad. Praeguse tekstiga (artikkel 5) võrreldes on teatavad tingimused välja jäetud (s.o erinõuded meeskonnale); teisi on lõdvendamise eesmärgil muudetud (omand).

(b) Piisav töö või töötlus – keskmise alusel

Eksportijad võivad kavandatavate alternatiivsete reeglite (artikkel 4) alusel taotleda tolliasutustelt luba arvutada tehasehind ja päritolustaatuseta materjalide väärtus keskmise väärtusena, et võtta arvesse kulude ja valuutakursside kõikumisi. See peaks tagama eksportijatele parema prognoositavuse.

(c) Piirmäär

Kehtiv (väärtusepõhine) piirmäär (artikkel 6) on 10 % toote tehasehinnast.

Kavandatud teksti (artikkel 5) kohane piirmäär on põllumajandustoodete puhul 15 % toote puhaskaalust ja tööstustoodete puhul 15 % toote tehasehinnast.

Kaalu alusel kindlaksmääratud piirmäär on objektiivsem kriteerium ja 15 % künnis peaks tagama piisavalt leebema kohtlemise. Sellega tagatakse samuti, et kaupade rahvusvaheline hinnakõikumine ei avalda põllumajandustoodete päritolu puhul mõju.

(d) Kumulatsioon

Kavandatud tekstis (artikkel 7) säilitatakse diagonaalne kumulatsioon kõigi toodete puhul. Peale selle nähakse kõigi toodete, välja arvatud harmoneeritud süsteemi (edaspidi „HS“) gruppides 50–63 loetletud tekstiil- ja rõivatoodete puhul ette üldine täielik kumulatsioon.

HSi gruppidesse 50–63 kuuluvate toodete jaoks nähakse ette kahepoolne täielik kumulatsioon. Lisaks võivad liit ja Liibanon leppida kokku, et üldist täielikku kumulatsiooni kohaldatakse ka HSi gruppidesse 50–63 kuuluvate toodete suhtes.

(e) Arvestuslik eraldamine

Praeguste reeglite (konventsiooni artikkel 20) kohaselt võivad tolliasutused lubada arvestuslikku eraldamist, kui „varude eraldi hoidmisest tekivad märkimisväärsed kulutused või olulised raskused“. Muudetud reegli (artikkel 12) kohaselt võivad tolliasutused lubada arvestuslikku eraldamist, „kui on kasutatud päritolustaatuseta ja päritolustaatuseta samaväärseid materjale“.

Eksportija ei pea enam arvestusliku eraldamise loa taotlemisel põhjendama, et varude eraldi hoidmisest tekivad märkimisväärsed kulutused või olulised raskused; piisab, kui märkida, et kasutatakse samaväärseid materjale.

Mis puutub suhkrusse, mis on kas materjal või lõpptood, siis ei pea päritolustaatuseta ja päritolustaatuseta varusid enam füüsiliselt eraldi hoidma.

(f) Territoriaalsuspõhimõte

Kehtivate reeglite (artikkel 12) kohaselt võib teatavat tööd või töötlust teha teatavatel tingimustel väljaspool territooriumi, välja arvatud HSi gruppidesse 50–63 kuuluvate toodete (nt tekstiil) puhul. Kavandatavates reeglites (artikkel 12) tekstiil enam välja ei ole jäetud.

(g) Mittemuutmine

Kavandatud mittemuutmise reegluga (artikkel 14) nähakse konventsiooniosaliste vahel päritolustaatusega toodete liikumiseks ette leebemad tingimused. Sellega peaks vältitama olukordi, kus tooted, mille päritolustaatuses ei ole kahtlust, jäetakse otseveo vorminõuete täitmata jätmise tõttu importimisel sooduskohtlemisest välja.

(h) Tollimaksude tagastamise ja tollimaksudest vabastamise keeld

Kehtivate reeglite (artikkel 15) kohaselt on üldiseks põhimõtteks, et toodete valmistamisel kasutatud materjalide tollimakse ei tagastata. Kavandatud reeglitega (artikkel 16) kaotatakse see tagastamiskeeld kõigi toodete puhul, välja arvatud HSi gruppidesse 50–63 kuuluvate toodete valmistamiseks kasutatavate materjalide puhul. Sellele vaatamata sisaldab tekst ka mõningaid erandeid, mida kohaldatakse kõnealuste toodete puhul kehtiva tollimaksude tagastamise keelu suhtes.

(i) Päritolutõend

Tekstis nähakse kahe nõutava dokumendi (EUR.1 ja EUR.MED) asemel ette üks päritolutõend (EUR.1 või päritoludeklaratsioon), mis lihtsustab oluliselt süsteemi. See peaks parandama nõuete täitmist ettevõtjate seas, aidates vältida keerukatest reeglitest tingitud vigu, ja hõlbustama tolliasutuste jaoks haldamist. See ei tohiks avaldada mõju päritolutõendite kontrollimise suutlikkusele, mis jääb samaks.

Muudetud reeglid (artikkel 17) hõlmavad ka võimalust leppida kokku registreeritud eksportijate (REX) süsteemi rakendamises. Need ühises andmebaasis registreeritud eksportijad koostavad ise päritolukinnitused, ilma et nad peaksid läbima heakskiidetud eksportija menetlust. Päritolukinnitusel on päritoludeklaratsiooni või liikumissertifikaadiga EUR.1 samaväärne õigusjõud.

Peale selle nähakse muudetud reeglitega ette võimalus leppida kokku elektrooniliselt väljastatava ja/või esitatava päritolutõendi kasutamises.

Selleks et alternatiivsete reeglite alla kuuluvaid päritolustaatusega tooteid oleks võimalik eristada konventsiooni alla kuuluvatest päritolustaatusega toodetest, peavad alternatiivsete reeglite kohaselt koostatud sertifikaadid või arvedeklaratsioonid sisaldama avaldust, milles osutatakse kohaldatavatele reeglitele.

(j) Päritolutõendi kehtivus

On tehtud ettepanek pikendada päritolutõendi kehtivusaega neljalt kuult kümnele kuule. Sellega peaks taas tagatama leebemad tingimused päritolustaatusega toodete liikumiseks konventsiooniosaliste vahel.

3.2. Reeglid

3.2.1. Põllumajandustooted

(a) Väärtus ja kaal

Päritolustaatuseta materjalide piirnorme on siiani väljendatud ainult väärtuses. Uued piirnormid on massipõhised, et mitte võtta arvesse hindade ja vahetuskursi kõikumist (nt *ex* grupp 19, *ex* grupp 20 ning rubriigid 2105 ja 2106), ning konkreetne suhkru piirmäär on välja jäetud (nt grupp 8 ja rubriik 2202).

Alternatiivsete reeglitega on tõstetud kaalupõhist piirnормi (20 %-lt 40 %-le) ning mõne rubriigi jaoks on ette nähtud võimalus kasutada piirnормina kas väärtust või kaalu. HSi grupid ja rubriigid, mida kõnealune muudatus puudutab, on eelkõige ex 1302, 1704 (alternatiivse reegli kohaselt kaal või väärtus), 18 (1806: alternatiivse reegli kohaselt kaal või väärtus), 1901.

(b) Kohandamine hankimismudelitega

Muude põllumajandustoodete (s.o taimeõlid, pähkliid, tubakas) suhtes on kehtestatud paindlikumad reeglid, mis on kohandatud tegelikele majandusoludele, eelkõige HSi gruppide 14, 15, 20 (sh rubriik 2008), 23 ja 24 puhul. Alternatiivsete reeglite abil tagatakse tasakaal piirkondliku ja üleilmse hankimise vahel, nt gruppides 9 ja 12. Lihtsustatud on ka gruppide 4, 5, 6, 8 ja 11 ning ex grupi 13 suhtes kohaldatavaid reegleid (erandite vähendamine).

3.2.2. Tööstustoodet (v.a tekstiil)

Kavandatud kompromiss sisaldab praeguste reeglitega võrreldes märkimisväärsed muudatusi:

- mitme toote puhul hõlmab kehtiv grupireegel kahekordset kumulatiivset tingimust. See on asendatud ühe tingimusega (HSi grupid 74, 75, 76, 78 ja 79);
- välja on jäetud suur hulk grupireeglist kõrvale kalduvaid erireegleid (HSi grupid 28, 35, 37, 38 ja 83). See horisontaalsem lähenemisviis toob kaasa lihtsustused ettevõtjate ja tolli jaoks;
- alternatiivse reegli lisamine kehtiva grupireegli alla, millega antakse eksportijatele rohkem valikuvõimalusi päritolukriteeriumi täitmiseks (grupid 27, 40, 42, 44, 70, 83, 84 ja 85).

Kõigi nende muudatuste tulemuseks on uuendatud ja ajakohastatud reeglid, mis üldiselt lihtsustavad tootele päritolustaatus saamiseks vajaliku kriteeriumi täitmist. Lisaks on eksportijate jaoks täiendavaks lihtsustuseks eespool nimetatud võimalus arvutada tehasehind ja päritolustaatuseta materjalide väärtus teatava ajavahemiku keskmise väärtusena.

3.2.3. Tekstiil

Tekstiili ja rõivaste puhul on ette nähtud uued valikuvõimalused seoses välistöötlemisprotseduuride ja piirmääradega. Nende toodete jaoks on kehtestatud ka uued päritolustaatus andmise protsessid, eelkõige kanga jaoks, mis muutuks kergemini kättesaadavaks. Samuti kohaldatakse nende toodete suhtes ka täielikku kahepoolset kumulatsiooni. Selline kumulatsioon võimaldab võtta tekstiilmaterjalidega tehtavat töötlust (nt kudumine, ketramine jne) arvesse kumulatsioonialal toimivas tootmisprotsessis.

Teatavate rõivaste ja rõivamanuste jaoks ettenähtud kahepoolsete kvootide piires on leebemate reeglite alusel võimalik importida ligikaudu 17 miljoni euro väärtuses tooteid (hinnang põhineb Liibanonist pärit varasema impordi keskmistel ühikuhindadel). Sellise kvoodireegluga piiratud impordi mõju Euroopa turule on eeldatavasti tühine.

4. ÕIGUSLIK ALUS

4.1. Menetlusõiguslik alus

4.1.1. Põhimõtted

Euroopa Liidu toimimise lepingu (edaspidi „ELi toimimise leping“) artikli 218 lõike 9 kohaselt võetakse vastu otsused, millega kehtestatakse „lepingus sätestatud organis liidu nimel võetavad seisukohad, kui asjaomasel organil tuleb vastu võtta õigusliku toimega akte, välja arvatud õigusaktid, millega täiendatakse või muudetakse lepingu institutsioonilist raamistikku“.

Mõiste „õigusliku toimega aktid“ hõlmab akte, millel on õiguslik toime asjaomase organi suhtes kehtiva rahvusvahelise õiguse normide alusel. Siia hulka kuuluvad ka sellised õiguslikud vahendid, mis ei ole rahvusvahelise õiguse kohaselt siduvad, aga mis „võivad mõjutada otsustavalt liidu seadusandja vastu võetud õigusaktide sisu“².

4.1.2. Kohaldamine käesoleval juhul

Assotsiatsiooninõukogu on ühelt poolt Euroopa Ühenduse ja selle liikmesriikide ning teiselt poolt Liibanoni Vabariigi vahel assotsiatsiooni loomiseks sõlmitud Euroopa – Vahemere piirkonna lepinguga moodustatud organ.

Akt, mis assotsiatsiooninõukogul tuleb vastu võtta, on õigusliku toimega akt. Kavandatav akt on rahvusvahelise õiguse alusel siduv kooskõlas lepingu artikli 76 lõikega 2.

Kavandatav akt ei täienda ega muuda lepingu institutsioonilist raamistikku.

Seega on esildatud otsuse menetlusõiguslik alus ELi toimimise lepingu artikli 218 lõige 9.

4.2. Materiaalõiguslik alus

4.2.1. Põhimõtted

ELi toimimise lepingu artikli 218 lõike 9 kohase otsuse materiaaloõiguslik alus sõltub eelkõige selle kavandatava akti eesmärgist ja sisust, mida liidu nimel võetav seisukoht puudutab.

4.2.2. Kohaldamine käesoleval juhul

Kavandatava akti peamine eesmärk ja sisu on seotud ühise kaubanduspoliitikaga.

Seepärast on esildatud otsuse materiaaloõiguslik alus ELi toimimise lepingu artikli 207 lõige 3 ja artikli 207 lõike 4 esimene lõik.

4.3. Kokkuvõte

Esildatud otsuse õiguslik alus peaks olema ELi toimimise lepingu artikli 207 lõige 3 ja artikli 207 lõike 4 esimene lõik koostoimes artikli 218 lõikega 9.

5. MÕJU EELARVELE

Kindlaksmääratud kvootide piires tekstiilisektori suhtes kohaldatav erand võib mõjutada tollituluseid, mis on ELi omavahend. Tõenäoline mõju on siiski väga väike, kuna Liibanoni eksport ELi asjaomastes sektorites on suhteliselt tagasihoidliku väärtusega ning suure tõenäosusega hakatakse erandit kasutama uue ekspordi puhul ega asendada praegu tollimaksuga maksustatavat eksporti, mille eest erandi alusel tollimaksu muidu ei küsitaks. Ka alternatiivsete päritolureeglite rakendamine võib avaldada mõju, isegi kui seda ei saa mõõta.

6. KAVANDATAVA AKTI AVALDAMINE

Kuna assotsiatsiooninõukogu otsusega muudetakse lepingut, on asjakohane avaldada see otsus pärast vastuvõtmist *Euroopa Liidu Teatajas*.

² Euroopa Kohtu 7. oktoobri 2014. aasta otsus kohtuasjas Saksamaa vs. nõukogu, C-399/12, ECLI:EU:C:2014:2258, punktid 61–64.

Ettepanek:

NÕUKOGU OTSUS

seisukoha kohta, mis võetakse Euroopa Liidu nimel assotsiatsiooninõukogus, mis on moodustatud Euroopa – Vahemere piirkonna lepinguga (assotsiatsiooni loomiseks ühelt poolt Euroopa Ühenduse ja selle liikmesriikide ning teiselt poolt Liibanoni Vabariigi vahel), seoses nimetatud lepingu protokoll 4 (mõiste „päritolustaatussega tooted“ määratluse ja halduskoostöö meetodite kohta) muutmisega

EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artikli 207 lõiget 3 ja artikli 207 lõike 4 esimest lõiku koostoimes artikli 218 lõikega 9,

võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut

ning arvestades järgmist:

- (1) Liit sõlmis Euroopa – Vahemere piirkonna lepingu assotsiatsiooni loomiseks ühelt poolt Euroopa Ühenduse ja selle liikmesriikide ning teiselt poolt Liibanoni Vabariigi vahel (edaspidi „leping“) nõukogu otsusega 2006/356/EÜ¹ ja see jõustus 1. aprillil 2006.
- (2) Leping sisaldab protokoll 4 mõiste „päritolustaatussega tooted“ määratluse ja halduskoostöö meetodite kohta. Kõnealuse protokoll 38 kohaselt võib lepingu artikli 74 lõike 1 alusel moodustatud assotsiatsiooninõukogu otsustada muuta protokoll 4 sätteid.
- (3) Assotsiatsiooninõukogu võtab oma järgmisel istungil eeldatavasti vastu protokoll 4 muutmise otsuse.
- (4) On asjakohane määrata kindlaks liidu nimel assotsiatsiooninõukogus võetav seisukoht, kuna assotsiatsiooninõukogu otsus on liidule siduv.
- (5) Liit sõlmis Euroopa – Vahemere piirkonna sooduspäritolureeglite piirkondliku konventsiooni (edaspidi „konventsioon“) nõukogu otsusega 2013/93/EL² ja see jõustus liidu suhtes 1. mail 2012. Konventsioon sisaldab sätteid konventsiooniosaliste vahel sõlmitud asjaomaste lepingute alusel vahetatavate kaupade päritolu kohta ning need sätteid ei piira kõnealustes lepingutes kokkulepitud põhimõtete rakendamist.
- (6) Konventsiooni artikli 6 kohaselt võtavad kõik konventsiooniosalised vajalikke meetmeid, et tagada konventsiooni tulemuslik kohaldamine. Selleks peaks assotsiatsiooninõukogu võtma vastu otsuse, millega lepingu protokoll 4 lisatakse viide konventsioonile.

¹ Nõukogu 14. veebruari 2006. aasta otsus Euroopa – Vahemere piirkonna lepingu, millega luuakse assotsiatsioon ühelt poolt Euroopa Ühenduse ja selle liikmesriikide ning teiselt poolt Liibanoni Vabariigi vahel, sõlmimise kohta (ELT L 143, 30.5.2006, lk 2).

² Nõukogu 14. aprilli 2011. aasta otsus 2013/93/EL Euroopa – Vahemere piirkonna sooduspäritolureeglite piirkondliku konventsiooni Euroopa Liidu nimel allkirjastamise kohta (ELT L 54, 26.2.2013, lk 4).

- (7) Arutelud konventsiooni muutmise üle on andnud tulemuseks uued ajakohasemad ja paindlikumad päritolureeglid, mis lisatakse konventsiooni. Liit ja Liibanon on andnud märku oma soovist kohaldada uusi reegleid kahepoolsest niipea kui võimalik, teise võimalusena koos kehtivate reeglitega, kuni muutmisprotsess lõpule jõuab.
- (8) Konventsiooni muutmise kontekstis taotles Liibanon liidult teatavatele tekstiiltoodetele paindlikumate päritolureeglite kehtestamist, et imporditud kangast toodetud rõivaid käsitataks lepingu alusel päritolustaatusega toodetena. Võttes arvesse Süüria pagulaskriisi suurt mõju Liibanonile ja Liibanoni tekstiilisektori vähest arengut, peab nõukogu liidu nimel põhjendatuks nõustuda teatavate tekstiiltoodete suhtes paindlikumate päritolureeglite kohaldamisega kindlaksmääratud aastakvootide piires,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA OTSUSE:

Artikkel 1

Liidu nimel assotsiatsiooninõukogus võetav seisukoht põhineb käesolevale otsusele lisatud assotsiatsiooninõukogu otsuse eelnõul.

Artikkel 2

Käesolev otsus on adresseeritud komisjonile.

Brüssel,

*Nõukogu nimel
eesistuja*